

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Animus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

no superetur. Quæ quidem solers dimicatio, cum sit etiam Noctuarum propria, quæ majore circumdante multitudine resipinæ pedibus repugnat, collecta que in altum rostro & unguibus tota teguntur, Accipiter simulac pugnam animadverterit, advolat Noctui opem allaturus, atq; ita quodam naturæ consensu eis auxiliatur. Nam & Noctua apud Athenieses victorie hieroglyphicum fuit, de qua suo loco, quæ ad rem spectant, diximus.

Sed minimè *πτερόν* puto ponere, quod in quodam Canone Imperialium militiarum apud Massæos Romæ vidi, militarem ordinem fuisse qui Accipitrem luteum in parma idemtide gestabant. Erant hi, qui Sagittarii Venatores nuncupabantur, qui sub Magistro peditum stipendia faciebant. Sed & alius ordo L A U N I nuncupati, insigne idem Accipitris lutei in parma idemtide lutea gestabant, & sub eodem Magistro peditum merebant: eo tamen discrimine, quod Sagittariorum Accipiter caput in alam levam vertebat, Latorum in dexteram. Jam de DIVITENSIBUS, Gallicana legione, quorum insigne erat cœruleus Accipiter, colore tamen dilutiore, una cum Tauri, in ipsius Tauri commentario dictum invenias.

CELERITAS. CAP. XX.

Diodorus per Accipitrem volantem, per quem alii victoriæ interpretantur, celeritatem ipse significari tradit: propterea quod in volatu sit omnium volucrum velocissima, vultque significantum ad res domesticas transferri, quæ cito fiant. Leges & Pterophorus apud Plutarchum, Othonis vita, qua locutione tabellarios intelligendum, quorum insignia forent surrecta pennæ ad celeritatem indicandam. Inde Juvenalis:

Anxia præcipiti venisset epifola penna.

AER. CAP. XXI.

Accipiter ad hæc passis alis figuratus, elementum aëris indicat apud Ägyptios Sacerdotes Atque adeo alæ pennatorum singula aërem significant: utpote solum Avibus proprium, perinde ac aqua Piscibus, terra alis atque aliis solum est. Animadvertendum vero, locum de penitus aliis corruptum esse in impressis Hori codicibus, legique debere, ut in manuscriptis exemplaribus antiquis, *πτερόν* & *άρπη*. Inde quædam desiderari, quæ ad alind pertinent significatum. Sunt qui ventos ex ea specie significari tradant. Ventus autem nihil aliud est, quam incitat & fluens aës. Trichilius apud Lindarum Pelopis *πτερόν* *άρπη* velocissimos exponit. Sunt qui cœlestium corporum ortum hinc interpretentur. Nam quæ sidera super horizontem attolluntur, volucrum in morem fugere, & per immensum inane ferri videntur. Pennata vero apud Mercurium talaria, nimirum Hmericum illud innunt, quod verba ipse volucria nuncupavit. Eadem ratione Irin & acipitrem *πτερόν* & procellipedem vocant, quæ deorum sit internuncia, ut apud Maronem legimus:

Irin de cœlo misit Saturnia Juno.

ANIMUS, CAP. XXII.

Sedenim cum etiam animi signum sit Accipiter, facile idemtide celeritatis indicum esse potest, cum animi celeritas omnem exuperet velocitatem. Sedenim, sive victoriæ, sive hanc quam alii ponunt alacritatem, ex Accipitre significari dixerimus, tantundem esse videtur.

SACERDOTIUM. CAP. XXIII.

Neque quidem tabellarii tantum alas gestare jussi, verum etiam Sacerdotes Ägyptii capitahabuerunt alis insignia: quod quidem gestamen ideo suscepérunt, quod Accipitri ex eo honorem habitum voluerunt, quem dicitabant librum olim puniceis literis prescriptum, Thebas ad sacerdotes detulisse, in quo quidem libro, qui cultus, quique honos diis deberetur, quaque ratione sacra plurima procuranda esent, notatum erat. Hinc eos Sacerdotes à Poëtis nostris Cristatos appellari coeperunt, ut apud Martialem:

*Lingeri fugiunt calvi, cristataq; turba,
Inter adorantes cum fletit Hermogenes.*

Habes,